

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/389/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111229130
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111229130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom V. č. X, I., U.: XX XXX XXX, zastúpeného J. D., S., U.: XX XXX XXX, so sídlom V. č. X, I., proti odporkyni: O.. B. Z., bytom E. J. XXXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Y. E. G., Z., K. XX, U. XX XXX XXX, zastúpeného O.. W. A., W. so sídlom v S., E.. S.., o zaplatenie 3.498,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/72/2012-43 zo dňa 20. júna 2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 12C/72/2012-113 zo dňa 17. októbra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške vo výške 277,52 Eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka O.. W. A., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka O.. W. A., W., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v prvom výroku konanie zastavil. V druhom výroku rozhodol o vrátení súdneho poplatku za návrh v sume 202,87 Eur cestou Daňového úradu v I. navrhovateľovi. V treťom výroku žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa proti odporkyni domáhal zaplatenia istiny 3.498,70 Eur s prísl. na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 27.05.2004. Pred prvým pojednávaním po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, obsahujúceho námietku premlčania, navrhovateľ zoberal návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. Na základe tohto súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. Súd poukázal na ust. § 96 ods. 1, 3, § 146 ods. 1 písm. c/, 2 O.s.p. a § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal odporkyni náhradu trov konania, pretože jej žiadna nevznikla. Podľa tohto ustanovenia súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania právneho zastúpenia z dôvodu neúčelnosti a nadbytočnosti ich vynaloženia. Súd videl neúčelnosť a nadbytočnosť v tom, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa bolo založené za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľovi a malo by byť teda samé schopné poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi, má podpredsedu s právnickým vzdelaním (O.. U. K.) a vo svojom vyjadrení k prejednávanej veci namietlo len premlčanie. Okrem uvedeného súd pri doručení žaloby právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na jeho žiadosť, ho nevyzval, aby sa k žalobnému návrhu vyjadril. Teda išlo o jeho vlastnú iniciatívu, tak, ako si sám iniciatívne zistil zoznam všetkých konaní v spotrebiteľských veciach dopytom na správu tunajšieho súdu. Iné trovy konania ako súdne poplatky alebo cestovné vedľajšiemu účastníkovi nevznikli. Okrem uvedeného nejde o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporkyne, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovania v spotrebiteľských veciach, avšak bez konzultácie s odporkyňou, ktorej

záujmy združenie má hájiť, pričom sa však súdnych pojednávanií nezúčastňuje. Neúčelnosť takého zastupovania spočíva aj v neúmernej vzdialenosti vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu od miesta bydliska odporkyne.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 333,02 Eur a trovy odvolacieho konania 87,84 Eur. Namietal, že uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa považoval za dostatočne účinný prostriedok zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Namietal, že súčasná vnútroštátna úprava neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie ex offio, preto tak robia Združenia na ochranu práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník legitímnym a zákonným postupom podľa § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpil do konania z vlastného podnetu, pričom tento vstup je úplne zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu. Ďalej namietal, že okresný súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. V tejto súvislosti poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, č.k. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ, novelizované znenie § 137 O.s.p. s účinnosťou od 01.01.2012 ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci B. proti S. C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Mal za to, že súd mal v danej veci jednoznačne aplikovať § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 87,83 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporkyňa v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyni domáhal zaplata 277,52 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.05.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhala. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne pritom najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril, čo neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelné uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 48,46 Eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 3.498,70 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby sa určuje len z istiny a podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 131,13 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 262,26 Eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 Eur, spolu 15,26 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu 277,52 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 15,93 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 277,52 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania + režijný paušál 7,63 Eur, spolu 15,93 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.